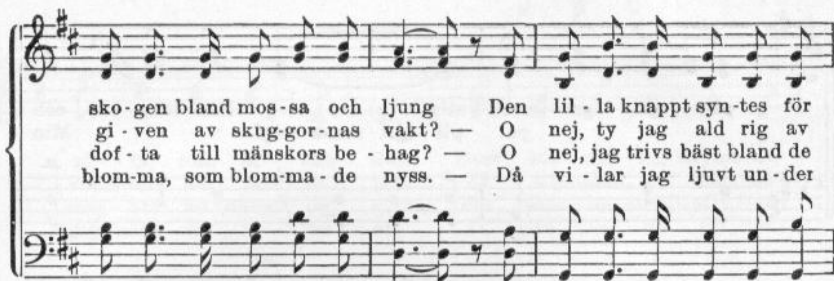

76. Endast en blomma.

1. Det väx - te en blom - ma vid gra - nar - nes fot I
 2. Säg, fruk - tar du ej att i sko - gen stå gömd, Om-
 3. Men öns - kar du ej att i träd - går - den stå Och
 4. Men snart skall för vint - ri - - ga stor - men du dö, Du

sko - gen bland mos - sa och ljung Den lil - la knappt syn - tes för
 gi - ven av skug - gor - nas vakt? — O nej, ty jag ald rig av
 dof - ta till mänskors be - hag? — O nej, jag trivs bäst bland de
 blom - ma, som blom - ma - de nyss. — Då vi - lar jag ljuvt un - der

jät - tar - nes rot, Hon stod där så älsk - lig och lugn.
 Her - ren blir glömd, Han ä - ven på blomman ger akt.
 ring - a och små; Jag föd - des till skogsblomma jag.
 täc - ket av snö Och vak - nar vid vår - so - lens kyss.

5. För läxan hav tack, lilla blomma så kär.
 Om enslig och bortglömd min stig,
 Den Gud, som mig skapat, min fader ju är,
 Han vårdar sig även om mig.
6. Fast ringa och liten, mig Herren är när;
 Jag vandrar så lycklig och säll.
 Var morgon mig bönen till himmelen bär,
 Jag slumrar hos Jesus var kväll.
7. Likt blomman jag också skall vissna och dö,
 Men frälsarens löften stå kvar.
 Om stoftet är gömt under täcket av snö,
 Är anden hos Gud i förvar.